

[Inger Stilling Pedersen.]

det afgørende. Det vigtigste må være et grundigt udvalgsarbejde — og det kan måske være problemer, hvor det skal være — med ærlig vilje til virkelig at gøre noget.

Skal vi løse beskæftigelsesproblemet, kommer vi ikke uden om at satse stærkt på de mindre virksomheder. Det har vist sig, at mange er tilbageholdende med at ansætte folk i virksomheder, som det også har været nævnt, af hensyn til 5 ugers reglen, arbejds-giverperioden, hvor SF, som det er nævnt, og kristeligt folkeparti har stillet forslag om, at der gøres noget her. Det vigtigste er ikke måden, det sker på, men at vi får en ændring, der er til gavn for de mindre erhvervsdrivende.

Vi ser med forventning hen til udvalgsarbejdet, og jeg vil også takke handelsministeren for den redegørelse, der er kommet, den gør måske, at det er lettere at få indblik i tingene. Vi håber, at det må give resultat til gavn for de mindre virksomheder.

Kaj Hansen (DKP):

Ingen skal sige, at kommunisterne ikke vil forsvare de mindre virksomheders interesser, det vil vi i meget høj grad, ikke mindst i det samfund, som vi lever i, hvor vi ser, at de små virksomheder af forskellig art må bukke under på grund af udviklingens ubønhørlige lov. Vi vil altså forsvare de små virksomheders interesser.

Men så er spørgsmålet, hvordan det skal gøres. Vi ser en række forslag her til folketingsbeslutning, hvis hovedtendens er, at staten skal gå ind det ene eller det andet sted og støtte de mindre virksomheder. Staten skal overtage forpligtelser med hensyn til dagpengeloven, staten skal overtage forpligtelser med hensyn til forsikringer, staten skal på forskellige områder lempe indkomstskatten, og der er en række andre forslag, der tilfælles har det sigte, at staten på den ene eller den anden måde skal yde økonomisk støtte.

Er det nu at hjælpe de små virksomheder i virkeligheden? Det tror vi ikke. Det, vi i virkeligheden ser nu, er et mønster, der tegner sig i samfundet, hvor de store monopoler og økonomiske magtkoncentrationer i stadig større udstrækning kvæler de små erhvervsdrivende, og så skal staten komme

her sådan med kunstigt åndedræt for at holde de små virksomheder oppe.

Det er jo sandheden i hele den problemstilling, vi står over for. Når dette er sandheden, så er det faktisk heller ikke så svært at finde de midler, man skal bruge for at hjælpe de små erhvervsvirksomheder. Hvorfor går de små ned? Det er, fordi de bliver kvalt af de store. Hvorfor har så mange små virksomheder måttet lukke både inden for håndværk og industri og inden for handel? Fordi de er blevet udkonkurreret af de store monopolforetagender, de er blevet udkonkurreret af dem, der har næsten uindskrænkede midler til rådighed. Det er ganske klart, at de 3-4 store hovedbanker, at de meget store, multinationale selskaber, at de meget store koncerner, vi har i dette land, spiller en ganske afgørende rolle med hensyn til, hvordan det vil gå med de små virksomheder. Derfor afviser vi altså ikke at hjælpe de mindre virksomheder, tværtimod, men vi tror ikke på den måde, det her foreslås gjort på fra det konservative parti.

Der er også en anden ting, som er gemt i det forslag og for øvrigt en række andre forslag, der har været til behandling her. Man siger, at nu må staten tage risikoen, og så tager erhvervene selv profitten, men den skal staten ikke blande sig i. Staten får heller ikke nogen indflydelse for den hjælp, den yder, og der gives heller ikke medarbejderne i virksomhederne større indflydelse og medbestemmelsesret, selv om det i virkeligheden er samfundet, som yder denne håndsrækning.

Jeg vil derfor sige ganske ærligt også til de konservative: hvis der virkelig er noget bag ved ordene om, at man vil varetage de små virksomheders interesser, så bliver der nu ved de næste forslags behandling en glimrende lejlighed til at gøre det, for her skal vi netop behandle en lov med hensyn til tilsyn med monopolerne, og jeg lægger ikke skjul på, at det er en skærpet monopollovgivning, der er tale om, og denne skærpede monopollovgivning vil i virkeligheden komme hele samfundet til gode og først og fremmest de små virksomheder og industridrivende. Den skal jo netop forhindre de store koncentrationer i at kvæle de små industridrivende, og nu kan vi så se, hvorledes de konservative og andre, som går så